

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXV, SERIA II NR. 6344

6 PAGINI — 30 BANI

MIERCURI 8 OCTOMBRIE 1969

ÎN PAG. A 2-A:

• ACTUALITATEA
pentru TINERET

ÎN PAG. A 3-A:

• Restanțe nejustificate
în onorarea obligațiilor
cătore stat

SIMPLI DEȚINĂTORI DE COMORI?

LOCUL SPECIALISTULUI — ÎN PRODUCȚIE

- Tovarășe inginer-șef, vă rog să-mi semnați cererea de transfer.
- Nu semnez nimic.
- Unde vreți să vă transferați? Îl întreb pe tânărul inginer solicitant.
- La Politehnică, asistent.
- De ce?
- Alte condiții...
- Condiții de muncă, mai bune decât aici? sare ca ars inginerul-șef.
- Alte necesități, schimbă argumentația tânărul inginer. Producția are necesitățile ei pe care le înțeleg, dar nu le suport. Punct.

- El Dorado electronic, repede părăsit
- Un procent exagerat care ar putea justifica redistribuirii
- Exersarea profesiei este și un act moral
- Solicitări îndreptățite unor... veșnic solicitanți

D'ogul n-a avut loc într-o fabrică veche, neînsemnată și nici măcar plasată la 600 km de Capitală. Dimpotrivă, ne aflăm în plin București la prima fabrică electronică din România, F.E.A., o construcție modernă, perfect utilată, unde producem astăzi elemente pentru automatizare. Inginerul șef Radu Dordea, îmi prezintă fenomenul acesta de dorință migratoare manifestată la tinerii specialiști, ca fiind extrem de frecventă chiar într-o asemenea minune de uzină.

„Aici s-a specializat, — abia îl formasem în trei ani pe o anumite problemă, adaptarea pentru debit metri — aici a învățat electronică, (el terminase Electrotehnica) și acum vrea să plece. E un caz aproape tipic la noi: inginerii stagiar repartizați la F.E.A. stau un an, învață ceea ce au de învățat și apoi, când să contăm într-adevăr pe eficiența lor, pleacă. De regulă în învățământ, unde nu-i mină nemulțumirile îndemnuri didactice, ci goana după mai mult timp liber și mai puțină răspundere. Fîndcă pentru un student slab, nu știu cum să răspundă, dar aici dacă dă un aparat electronic cu defecțiuni este serios tras la răspundere”.

Tabelul angajării-lichidării al inginerilor repartizați de Politehnică la F.E.A. în perioada 1967—1969 pare cel puțin ciudat. Acum trei ani, când fabrica aceasta intrase în folosință, au fost angajați 25 de ingineri stagiași: în sfîrșitul anului plecaseră doar 2. În 1968, însă, an parafă fabrica pînă la sfîrșitul anului 10 dintre cei 26 absolvenți ai Politehnicii repartizați aici. Iar anul acesta, din 15 ingineri recent repartizați, 6 au să abandonat postul. Deci, la început inginerii, încantați de acest El Dorado electronic, au venit și au rămas la F.E.A. pînă în momentul cînd au început să se facă simțite rizerorile producției și să se spulbere luzile existenței unor posturi ingineresti unde să se facă „știință pură”, cercetări, și dacă se poate chiar cercetări fundamentale.

„Dar să ne întoarcem la cifre: F.E.A. are 1400 de salariați dintre care 123 ingineri. Deci, circa 1 inginer la 10 muncitori. Numărul lor, oricît de vast ar fi perspectivele fabricii, este în-

tr-adevăr uriaș. Cifra înțrece cu mult proporția existentă în multe state industrializate, și o explică pe cea existentă pe țară: un inginer la 200 de locuitori! Cu mult mai mulți chiar numeric, decât de pildă, în R.F. a Germaniei. Sigur că într-o fabrică sarcinile de producție se împart și atunci necesitatea de a le rezolva, pe de o parte, insuficiența cadrelor de maiștri și tehnicieni bine calificați paralelă cu abundența inginerilor pe de altă parte, face ca aceștia din urmă să rezolve uneori treburi specifice cadrelor cu pregătire medie și nu neapărat superior specializată. În consecință, ar fi putut fi astăzi necesară o reevaluare a numărului specialiștilor noștri în raport de strictă determinare cu nevoile reale ale economiei; avem nevoie într-adevăr și în continuare de atîția ingineri? În cazul nostru,

VIORICA TANĂSESCU
(Continuare în pag. a III-a)

ÎN PROBE TEHNOLOGICE

La Corabia, în județul Olt, au început probele tehnologice la fabrica de zahăr construită recent aici. Potrivit proiectelor, noua unitate urmează să prelucreză zilnic 3000 tone sfeclă, ceea ce înseamnă o producție anuală de zahăr de 56 000 tone. Unitatea similară celor de la Buzău și Oradea, cuprinde un corp de fabricație, trei silozuri cu capacitate de 15 000 tone fiecare, magazii spațioase etc.

(Agerpres)

Linile de pe desen
sunt contur în spațiu
(în interiorul modern
al turnătoriei de la
Uzina de autocamioane
Brașov aflată în
construcție)

Foto: O. PLECAN

ÎN JUDEȚUL SĂLĂJ, DACĂ SE MENȚINE ACTUALUL RITM DE LUCRU, SE VA AJUNGE LA SEMĂNĂTURILE... DE IARNĂ

MOMENTE
DECISIVE
ÎN
BĂTĂLIA
RECOLTEI

Acum, după ce am participat la ședința cu factorii de răspundere în mersul actualei campanii agricole, realizez mai exact organizarea itinerariului în care m-am angajat simțind că am amiază și duminică. În fond mi s-a înfățișat la scara întregului județ Sălaj situația campaniei agricole la ora actuală. „În 20 de zile s-au însămînțat 18 000 hectare. Dacă se menține același ritm nu mai trebuie 20 de zile de lucru. E totuși greu de presupus că îl vom putea menține”.

Se pare deci că noiembrie va găsi semănătorii pe ogoare. Așa s-a întâmplat și în anul trecut.

Consecințele? Recolte mai slabe, pentru că timpul în care sînt executate lucrările, calitatea lor sînt factori determinanți ai nivelului recoltei viitoare. Pare de neînțeles cum o situație cu consecințe negative se perpetuează. Dar parcurgînd mai multe comune din județ ne-am explicat în parte carentele, am descifrat mentalitățile unor tineri.

10 ORE PENTRU
UN PETEC DE CAUCIUC

Prima întîlnire — la 10 km de Zalău. Trei tractoare stau în curtea secției din Hercean.

Defecțiunile la injector, fuzetă, radiator le-au scos cu cîteva zile înainte din cîmp.

— De ce durează așa mult remedierile?

„Nu există și noaptea echipe de intervenție la Zalău”. „Am așteptat 4 ore mașina să vină să ne ia”. „Azi este sîmbătă, atelierul lucrează pînă la ora 13” — ne răspund cei trei tineri tractoriști — Toma Alexandru, Pop Alexandru și Vasile Lazăr

— care par acoperiți de răspundere.

„În șosea la Mirsid, un tînar tractorist a așteptat 10 ore un petec cald de la un sofer.

— Dar nu aveți mecanic de secție? Ca să nu-l întrebăm de ce nu are un petec cald.

„Ba da a venit, mi-a lipit ca-

VIORICA DIACONESCU
(Continuare în pag. a III-a)

TINERETUL ȘI CULTURA

Cultura — „mod valoros” de organizare a vieții

Ca cel mai larg context al comportamentului uman — una dintre cele aproape 200 de definiții valabile date de-a lungul timpului — cultura nu înseamnă altceva decît reliefularea sensului uman al lumii prin raportarea la om, la nevoile, aspirațiile și atitudinile sale. Orice societate are o cultură, chiar simplă, primitivă, și fiecare ființă umană este culturală în măsură în care participă la această cultură. Neîmplinirile (în indeobște de comportamentul individual, Cineva observă, poate pe bună dreptate, că aci se află elementul distinctiv dintre om și animal, cultura fiind tot ceea ce specia umană posedă și lipsește celorlalte: vorbire, cunoaștere, credințe, obiceiuri, arte, tehnică, idealuri, norme etc. Cu singura condiție, desigur, ca toate acestea să fi fost trecute prin filtrul valoric al recunoașterii umane. Se înțelege de ce în aceste condiții funcționalitate valorilor culturale se remarcă după capacitatea pe care ele o au de a ajuta omul să rezolve problema situațiilor tipice apelînd cu oarecare simplitate (!) la complexul de soluții codificate, la acel „ghid” indispensabil membrilor oricărei societăți, în toate împrejurările vieții. Pare ciudat sau amuzant că știința comportării, să zicem pe un stadion ca spectator sau jucător, sau pricepera și conștiințozitatea strunirii unei pisce la strung, sau declararea de dragoste făcută fetei iubite etc., etc., — exemplele se pot înmulți la nesfîrșit, pot fi alese din orice domeniu al activității umane —, exprimă de fapt asimilarea și selecția unui mediu cultural, a unei culturi dintr-un anumit timp, dar acesta este adevărul! Reguli, norme de comportare pentru diferite împrejurări (ceremonii în familie, în grup), principii morale, coduri juridice, tehnice de gândire, modele afective pentru reliefularea relațiilor în grup, familii, societate, sentimente, tradiții, obiceiuri — toate acestea apar și sînt valori constituite într-un cadru istoric și social

de CONSTANTIN STOICIU

(Continuare în pag. a V-a)

ÎN PAG. A 4-A:

Prezențe fără catalog

NOI despre NOI și despre... CEILALȚI

Echipa „Scînteii tineretului” a avut prima întîlnire la Liceul nr. 2 din Ploiești. Derulînd filmul conorbirii cu electii, despre elevii propunem și viitoare discuție.

DUMITRU URECHE

LUCIA SPIRIDON

CEL MAI TÎNĂR SPECTATOR DESPRE

Filmele de aventuri

• Pentru difuzorii filmului: știți că publicul tînar are criterii sigure de apreciere? • 80 de elevi despre filmele de aventuri care li se oferă • Punți tăiate între public și sălile de spectacol

Se pare că o întrebare precum „Vă plac filmele de aventuri?” nu-și mai are rostul din momentul în care ești de la bun început sigur de un răspuns favorabil, indiferent de categoria de spectator, cărora li s-ar adresa, răspuns liniștitor ca textul unei scrisori pe care îți-o trimiți singur, într-o fără de rost programare a emoțiilor. Am pus totuși această întrebare unui număr de 80 de elevi din clasele a IX-a și a X-a, ale Liceului „Aurel Vlaicu” din București, tineri aflați în jurul vârstei de 16 ani, rugîndu-i să formuleze și argumente care să justifice „da”-ul unanim.

Deci: „Îmi plac pentru că sînt filme pline de timpuri neașteptate și în care totdeauna binele învinge răul”. (Dumitru Daniela); „mă atrag datorită faptului că sînt într-o oarecare măsură și distractive”. (Golescu Victoria); „nu pot să nu plac aceste filme care încercă să introducă în mentalitatea spectatorului ideea dreptății”. (Radu Violeta Beatrice); „le apreciez pentru că stimulează

EH!

de FLORIN MUGUR

Angelica era formidabilă. Făcea un semn și cei douăzeci și șapte de Ingeri păzitori puneau mina pe cele douăzeci și șapte de cutite care nu iartă. Și nu iertau. Făcea un semn și necheza o herghelie întreaga. Făcea un semn și regele, cumplitul, ucigașul, ce să facă și el? Ingenunchia biruit de dragoste, și șoptea: „Scuzați!”.

(Continuare în pag. a V-a)

REVERS

NU GENUL, CI UNELE
PRODUSE ALE SALE...

O părere tranșantă: „Îmi plac filmele de aventuri în care se primesc și se dau pumni” (Niculescu Carmen). Un asemenea răspuns poate să fie — și chiar este — alarmant în ciuda justificării că „în filme personajele trec prin tot felul de primejdii din care, în majoritate, ies învingătoare deoarece luptă pentru dreptate și demascarea răufăcătorilor...”.

Ce anume alarmează aici nu ține atât de gustul neformat la 16 ani ci de repertoriul care

TUDOR STĂNESCU
(Continuare în pag. a V-a)

NECESITATEA DEZVOLTĂRII IMPETUOASE A ȘTIINȚELOR SOCIALE

de prof. univ.
PAVEL APOSTOL

Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român a constituit, prin lucrările sale o autentică manifestare a gândirii marxist-leniniste creatoare. Ea își găsește expresia, pe de o parte, în elaborarea unei serii de teze noi cu privire la dezvoltarea multilaterală a societății socialiste în România, și pe de altă parte, în promovarea necinstită și pasionată a unui spirit științific, critic, de investigație, prospectare și soluționare a „problematicii noi pe care ridică dezvoltarea societății omenești în epoca contemporană”, cum arăta la tribuna înaltului for secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Relevînd meritele conducerii partidului în analiza teoretică a unor probleme-cheie ale construcției socialiste și ale mișcării comuniste mondiale, Congresul a notat, prin Rezoluția adoptată, îmbunătățirea activității în domeniul științelor sociale (economia, sociologia, istoria, dreptul etc), inclusivă filozofia, atît în ceea ce privește cercetarea științifică cit și predarea acestor discipline. Produsul neîncetat al cercetării și predării științelor sociale reprezintă o necesitate obiectivă a activității în perioada actuală a revoluției științifice și tehnologice permanente, a construcției socialiste multilaterale dezvoltate, a vieții spirituale a omului contemporan.

Este bine cunoscut faptul că progresul științelor și tehnologiilor au determinat, o asemenea complexitate a științelor și tehnologiilor create de Teilhard de Chardin), complicare și accelerare a proceselor, relațiilor și evenimentelor sociale, în ciuda luării unor decizii competente, controlul și conducerea acțiunii împun folosirea maximală a metodelor științifice.

Realizarea oricărei acțiuni sociale — fie ea economică, politică, de ordin cultural, medical, științific etc. — presupune stăpînire metodologică științifică contemporană și utilizarea tehnicii adecvate (cibernetică, informatică, automatice etc). Dar eficiența socială și umană a acestor metode și tehnici depinde de capacitatea noastră de a surprinde esența sistemelor sociale și a posibilităților de integrare a individului în ele, în așa fel încît să se asigure condițiile de libertate și demnitate în dezvoltarea pleneră a personalității sale. Științele sociale sînt chemate ca, asimilînd metodologia contemporană a cercetării și conducerii acțiunii — cunoscută sub numele de analiză sau cercetare operațională — să elaboreze teoria sistemelor sociale contemporane, scopurile și finalitățile imediate sau mai îndepărtate ale acestora, ale individului, claselor și comunităților ce le compun. Analiza operațională oferă, însă, numai mijloace pentru acțiune; scopurile, sistemul de valori și norme ce orientează activitatea este de competența științelor sociale. Iată un prim aspect al necesității obiective a dezvoltării științelor sociale umane, în direcția fundamentării programelor și proiectelor de acțiune socială.

Experiența istorică a arătat că, în comparație cu conducerea modernă a acțiunii sociale în general, construcția socialismului, îndeosebi în faza sa matură de dezvoltare multilaterală, cere un volum și mai mare de inițiativă, inventivitate și inovație. Societatea socialistă a zilelor noastre este rezultatul unui proces de creație istorică

(Continuare în pag. a V-a)

MOMENTE DECISIVE ÎN BĂTĂLIA RECOLTEI

SIMPLI DEȚINĂTORI

- Tergiversarea onorării obligațiilor contractuale
- Calcul egoist
- Optica unor conducători de unități în contradicție cu caracterul ferm al contractului

Aspect de la baza-siloș din Videle, la o oră de „virt” (Fotografiile paginii: O. PLECAN)

RESTANȚE NEJUSTIFICATE ÎN ONORAREA OBLIGAȚIILOR

CĂTRE STAT

RAIDUL NOSTRU ÎN JUDEȚUL TELEORMAN

În cooperativile agricole din județul Teleorman producțiile medii, cu foarte mici excepții, îndeplinesc considerabil pe cele planificate. Oriunde te-ai opri, grămezile imense de porumb acoperă pajiștile din preajma păștelor — și ele pline până la grinzii. Și, în timp ce transportă mereu...

În contrast cu această extraordinară concentrare din ogrăzile cooperativelor agricole, surprinde aproape nefirească pentru această perioadă, din bazele de recepție. Cind și cind un autocamion sau vreo căruță, două oprese pe besculele dinți, conform graficelor, zilele acestea ar fi fost de „virt” în onorarea de către cooperativele agricole a obligațiilor contractuale. Neînțelegând răspunderea ce le revine pentru stricta respectare a prevederilor contractuale, neglijând îndeplinirea acestora, considerând onorarea or ca o chestiune secundară, facultativă, membrii consiliilor de conducere din mai multe cooperative agricole, înțelegând greșit propriile interese ale unităților, umină livrările către stat. Din cele 16 de cooperative agricole din județul Teleorman cuprinse în raidul nostru, treizeci și trei nu trimisese în bazele de recepție decât măcar un gram de porumb.

— Noi, ne spune inginerul Mihai Marghița de la cooperativa din Bujoreni, am hotărât să transportăm la bază numai porumb boabe.

— Atunci ce ne-ați început pregătirea celor 602 tone ce rezolvă obligațiile către stat?

— A fost batzoza defectă. Dar de ocazile batzoza poate lucra pe o nouă și totuși nu funcționează. De data aceasta se așteaptă, după cum ne spunea un membru cooperativ, răspunsul lemursurilor făcute la județ pentru reducerea producției contractate. „Nu s-a făcut tovarășe, mai nimic. Dacă dăm tot la onorarea noi ce ne facem?” În Bujoreni nejustificat. Cu toate că intenționat s-a început recolta din parcelele cele mai slabe — unitățile având și o suprafață mare cultivată cu porumb în sistem irigat — ceea ce s-a realizat epușește producția prezumtivă, omunicată în urma evaluărilor, u 200 kg la hectar. În prezent merge cu peste 3300 kilograme stivuleți la hectar, existând toate condițiile ca ceea ce s-a planificat să fie nu numai realizat dar și depășit. Cum se explică atunci falsa alarmă? Oare la generarea stării de spirit întințită și, la Bujoreni, n-a contribuit și că evaluarea producției medii le către inginerii unității și cei în consiliul de conducere? Membrii cooperativelor trebuie

SEMAȚIA DE ALARMĂ

● DUPĂ CE AU TERMINAT semănatul cerealelor de toamnă, cooperativele agricole din județul Brăila și-au concentrat toate forțele la recoltatul porumbului și sfeclei de zahăr. Ritmul realizat este foarte bun. Dar iată că unitățile agricole brăilene se află într-o situație foarte critică: nu știu ce să mai facă cu sfecla de zahăr recoltată. Beneficiarul, Fabrica de zahăr din Buzău, nu respectă graficele de preluare, îngreunând astfel neînchipuit de mult activitatea. Pentru a câștiga timp în rezolvarea acestei situații, fabrica a acceptat, perdenza corespondenței, Tovarăși din conducerea Consiliului Superior al Agriculturii, Uniunii Naționale a C.A.P. și Ministerului Industriei Alimentației, pentru că trimitișii dumneavoastră în județul Brăila s-au dovedit nepuținoși în rezolvarea acestei situații deosebit de dăunătoare producției, intervenții dumneavoastră. Nu așteptăm calea hirturilor cu antete, ci prin intervenții directe.

● INGINERII AGRONOMI NAVETIȘTI — noțiune întâlnită în 90 la sută din cooperativele agricole pe o rază de 50 (unecori chiar de o sută) de kilometri de București — nici acum, în toată muncile agricole nu renunță la acest obicei ce face ca, pentru ei, ziua de muncă să înceapă la prinz și să se încheie la amiază. Și cum acest neajuns se constată în unitățile agricole aflate în apropierea marilor orașe din țară — Constanța, Craiova, Timișoara, Arad etc etc ne facem ecru al sesizărilor cooperativelor și mecanizatorilor solicitând intervenția pe traseu a tovarășilor din Direcțiile agricole județene și a împuterniciților Consiliului Superior al Agriculturii.

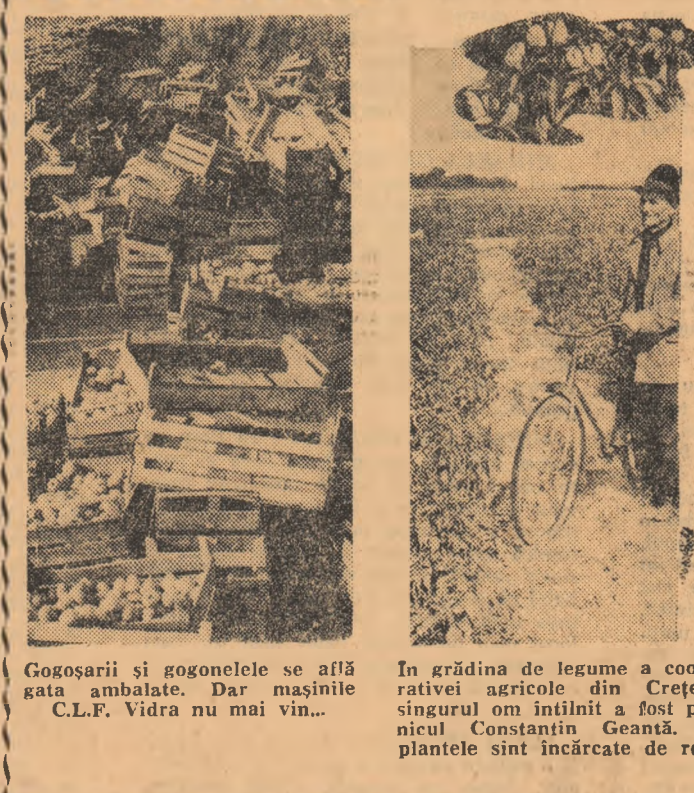
● PORINDE DE LA SITUAȚIA întâlnită la cooperativa agricolă din Crețești (secția I.M.A. Călugăreni) unde 3 tractoare sînt nefolosite din cauza lipsei tractoriștilor, am extins ancheta. Rezultatul este alarmant: în țară se află acum, în toată muncile agricole de toamnă, peste CINCI MII de tractoare care zilnic nu funcționează. Dacă sînt atît de slabi organizatori, de ce nu sînt obligați șefii secțiilor și conducătorii unităților să lucreze cu ele? Sau nici la treaba asta nu se pricep?

● AU CĂZUT PRIMELE BRUME. În bazinele legumicole al Aradului este pericol să se depoziteze citeva mii de tone de legume, întrucît beneficiarul (I.L.F.-ul) întîrzie să preia producția contractată. Intră Uniunea Județeană a C.A.P. și conducerea I.L.F. Arad, discută și poartă și în scris și verbal, dar fără efect. Cine se simte că este în măsură să rezolve situația creată, să intervină!

În fond, cînd studentul începe Politehnica, nu se obligă ni-

menți să-l ferească de tehnologie, ca de foc și nici de unitățile industriale din Reșița, Hunedoara, Harghita, Sălaj sau alte centre îndepărtate de Capitală. Avem o industrie dezvoltată, avem fabrici și uzine dotate cu nici n-au visat înaintașii, avem posibilitatea de a ne pregăti gratuit, pentru a lucra în cadrul lor, de a ne specializa și a fi promovată potrivit competenței probate, avem și puțință — potrivit notelor din timpul studiilor — de a lucra în domeniul concepției, dar avem, avem în sfîrșit și o obligație: aceea de a fi eficienți acolo unde interesele societății și cer. Obligația aceasta se uită uneori; nu de către toți, dar, din păcate, de mulți. Iar tinerii ingineri nu fac excepție și repet, în mod sistematic, și uitată chiar de unii care lucrează în Capitală unde li se oferă condiții de elevată specializare. La F.E.A., de pildă, unde media de vîrstă este de fabrică de 29 de ani, inginerii sînt în imensa lor majoritate, 80 la sută, foarte tineri, două treimi fiind chiar tineri. Am întreprins în rîndul lor o ancheta sociologică, în cadrul căreia prima întrebare a fost: sarcinile pe care le aveți de îndeplinit corespund pregătirii dv.? 25 la sută au răspuns categoric nu, 65 la sută au răspuns că ar corespunde doar parțial, și numai 10 la sută au răspuns afirmativ. Am întrebăat atunci pe inginerul șef Florea Tănase, dacă fabrica a angajat specialiști din domeniul străine preocupării producției și am aflat că în F.E.A. lucrează doar electroniști și automatizări prin formații și desigur, în primul rînd prin instrucție. Cum chestionarele erau semnate, am investigat prin același inginer șef, verificînd nominal veridicitatea răspunsurilor negative și ale celor ce se refereau la preocupări doar parțial potrivite formării universitare. Și am aflat din nou cu mare surprindere că nici una dintre aceste afirmații nu era justificată. Dimpțivă: majoritatea acestor răspunsuri aparțineau tinerilor ingineri care fac munca de cercetare sau proiectare și au în profesia pentru care s-au pregătit, că se ocupă de teme extrem de interesante pentru care ar putea fi învidiați de mulți ingineri, că unii dintre ei, deși foarte tineri și lucrează în fabrică au fost trimiși la specializare în străinătate, promovai în posturile de conducere, că există un formidabil utilaj pentru a cerceta, experimenta, inova, că fabrica posedă o documentație tehnică de mare bogăție și nouitate, pusă la dispoziția tuturor.

Chestionarul cuprindea și întrebarea: tînarul inginer a simțit vreodată că face un lucru inutil pe plan profesional? Aici procentul afirmativ a fost de covîrșitor: 65 la sută au acuzat cu năduf tablele, îndosariile, măsurătorile, modificările desenelor etc. etc. Și un singur răspuns onest, lucid, sau mai ales echilibrat, pe plan strict profesional — da, în folosul fabricii — nu. Opinia aparține tînarului inginer Paul Galenzovski, șeful sectorului C.T.C. final. M-am interesat din

Gozosarii și gozonele se află gata ambalate. Dar mașinile C.L.F. Vidra nu mai vin...

ODISEEA DE TOAMNA A LEGUMELOR

Străbăteam o parte din bazinele legumicole al județului Ilfov. Cu aparatul de fotografiat armat poposim la Bereni, Vidra, Crețești, Copăceni, Adunații Copăceni, Brașov, Mihăilești, 30 Decembrie și în multe din cooperativele agricole producătoare de legume.

Sistem dispersat, tovarășe — intră direct în subiect inginerul Aurel Vărzaru, de la cooperativa agricolă din Bereni. Avem produsele, facem tot ce este omenește posibil și o stringem din timp înainte de a fi depreciată de brume, dar C.L.F. Vidra acționează cu calmul din... apritate și mai. Din două în două zile ne trimite câte un autocamion să ridice ardeii, goșosarii, verdețurile sau varza, în

Foarte mult se vorbește despre lipsa ambalajelor. Întă, însă, cum sînt depozitate pe acolo pe unde se află (în fotografie, aspect de la C.A.P. Bereni)

grăzi de pe cîteva hectare sînt încă nerecoltate. Și Mihăilești, însă, cîmpul, e plin, dar nimeni nu se mai frîmîntă de soarta acestor legume. Am notat cîteva exerciții de țel, pe la această cooperativă agricolă nu trece nici o mașină de la C.L.F. Vidra, iar în umbrare sau în grămezile se află 14.000 kilograme de goșosari, de cea mai bună calitate, 15.000 kilograme rași și gozonele, cîteva vase de varză, peste două mii de kilograme de verdețuri. Deci, la Bereni există din beșug legume care să acopere consumul unui cartier întreg, dar numai acolo... Tot numai în cîmp se află legumele și la celelate unități vizitate. La Vidra, de pildă, cei din conducerea unității spun

timp ce noi, zilnic, putem expedi pe pietele cel puțin cîte un wagon de legume. Nu mai avem unde depozita, nu mai avem lădite pentru sortare și ambalare.

Am notat cîteva exerciții de țel, pe la această cooperativă agricolă nu trece nici o mașină de la C.L.F. Vidra, iar în umbrare sau în grămezile se află 14.000 kilograme de goșosari, de cea mai bună calitate, 15.000 kilograme rași și gozonele, cîteva vase de varză, peste două mii de kilograme de verdețuri. Deci, la Bereni există din beșug legume care să acopere consumul unui cartier întreg, dar numai acolo... Tot numai în cîmp se află legumele și la celelate unități vizitate. La Vidra, de pildă, cei din conducerea unității spun

Am încercat întocmirea unei situații care să dea răspuns la întrebarea ce am făcut și ce vom face se mai află încă pe cîmp? Rețineti, tovarășii din Direcția agricolă a județului Ilfov, Uniunea Județeană a C.A.P. și Direcția SUTE TONE VERDEȚURI, DOUĂ MII DE TONE VARZĂ... Să asigurăm drum neted legumelor din cîmp spre pietele...

SEMĂNĂTURILE... DE IARNĂ

(Urnare din pag. 1)

nera și a plecat. Cînd am pus-o la le-răsulă, tractoristul a zis din lucru un tractor, 10 ore, timp în care se puteau ara 4 ha, au discui 10-12 hectare.

O frînă puternică și mașina oprește în spațiile unde tractorul staționat, în șosea. Tractoristul nu este de găsit. În schimb pește drum, la secția Crasna, trei tineri stau la masă. Sînt mecanicii stelerului de reparații. În curte stau două tractoare, un altul are motorul nou montat.

— Este al brigăzii din Sîrcești. Vine mișe să-l ia să-i facă rodajul. Fără 60 de ore nu-i dau drumul.

— De ce nu-l pornești de azi?

— Eu să-i fac rodajul și tractoristul să stea așa? Are omul preț de inventat...

Între timp tractorul din stradă dispăruse. Din sens invers apare însă altul. Este al fermei de stat. Trebuie să transporte lemne din pădure.

— De ce nu ieși pe ogor?

— Noi am terminat.

— De ce nu mergeți să ajutați

cooperativele agricole de producție?

— Dacă nu ne cheamă...

SEMINELE PENTRU CIORII

La Bănișor — altă secție, a I.M.A. Zalău. Secția a luat tractore stricate. Unul sînt de două săptămîni cu o defecțiune la o pompă de injecție. Tractoristii au venit dimineața și au plecat acasă.

— Am fost la Zalău și ieri după pîiele — ne spunea Gheorghe Vidraș, de la secția 5 Bănișor. Nu sînt. De fapt nici nu avem terenuri libere să arăm.

Mergem pe cîmp și ne convingem. Îi găsim pe inginerul Dorina Chintoaan, supraveghind munca a trei semănători. Oprim prima mașină. Din 29 de tuburi care îngroapă sămînța în ogor, 14 sînt rupte. Griul lasă dirig. La sînt rupte. La a doua semănătoare sînt rupte 4. La a treia 6. Greutățile de pe patinele semănătorilor — lipsesc. Sămînța rămîne la suprafață. Deci, adunînd toate tuburile stricate, o semănătoare împraștie sămînța cu dărnice pe

ogore care poate nu vor rodi. De altfel, alături de ciorile așteaptă să adune răspunderea cooperativelor din Bănișor.

— Imi dau seama că nu-i bine, dar ce să fac? ridică din umeri inginerul. Nu sînt tuburi la Zalău.

— Am în față cea mai elocventă mostră de felul cum nu trebuie lucrat pămîntul. La Sîrcești conducătorii semănătorii nu vor să meargă perpendicular pe brazda arată pentru a mai sfîșira terenul lîncă il. zdruncină. Și astfel, trei sferturi din satul Ban coboară o fată. Vine de la vie. O cheamă Maria Gir-dan. Are 18 ani și e membră în comitetul U.T.C. din comună.

— De ce n-ați mers azi la muncă?

— Dacă nu ne-a chemat nimeni... Și apoi oamenii înțeleg și termină treburile lor, adună de pe loturile lor ajutoare și abia apoi merg la muncă în C.A.P. Așa e la noi. Adunări U.T.C. De astă iarnă n-am mai tinut.

În fața unei gospodării o căruță este pregătită să plece în satul vecin, „să ne omenim și

nuci, porumb. Ne adresăm celui mai tînar dintre ei, Andrei Borov, conducător de ateleje.

— Am luat și eu acolo o căruță de trifoi și am vindut-o pe 150 lei, împreună cu Nicolae Vincze.

— Nu știți că n-ai voie, că-l averta C.A.P.?

— Credeam că n-o să se afle niciodată.

Se manifestă în ultimul timp în județ multe cazuri de sustragere a bunului obște. Mulți dintre cei vinovați sînt tineri. Riposta operativă, severă, opinia colectivă a tinerilor din comună trebuie să stăviească asemenea mentalități.

La Crasna — muncă voluntară — 5 fete curăță în cîmp sfecla de zahăr. Mai sînt și alți cîștia salariați din comună.

— Noi muncim și cooperativorii stau și rid de noi, treabă-i asta?

Brigadierul C.A.P., Fr. Nemes, are 125 de oameni în brigadă. Pe cîmp sînt 6, nici măcar șefii de echipă n-au venit...

În săptămîna care a trecut a fost tîrg mare la Jibou. Am întîlnit „publicația de tîrg” în fiecare comună, prin care am trecut. A fost tîrg și la Zalău, la Hida și Simleu. Au participat mii de oameni. Bineînțeles, foarte multe căruțe. În timp ce pe ogorele județului stau neculete 2300 hectare de porumb, 500 hectare de cartofi, 490 hec-

tare de sfecla și s-a realizat abia 24 la sută din totalul insulorilor. Nu se puteau amina un pic aceste țigări?

S-au stabilit sarcini precise pentru toți factorii de răspundere din județ care în zilele următoare vor supraveghea direct în C.A.P. organizarea eliberării terenurilor, folosirea completă a mijloacelor mecanizate, recoltarea cu prioritate a acelor culturi de toamnă de pe suprafețele care urmează să se însămînțeze griu. Și activiștii U.T.C. vor rămîne în săptămîna aceasta în teren. Duminică, la sediul comitetului județean U.T.C., aparatul și secretarii comunali U.T.C. din 48 de comune au stat în ședință de la ora 8.00 pînă la ora 14.00. Deci duminică, în ziua cînd trebuia mobilizat tineretul din școli și unitățile industriale pentru a-și aduce aportul la recuperarea întîrzierilor în recoltare, secretarii U.T.C., cei care ar fi trebuit să fie factorii mobilizatori, au primit indicații de la centru. De ce a fost aleasă tocmai astfel de zi? Și de ce atîtea ore? Sînt în județ 30.000 de tineri, 8.900 u-tecști cooperativi. Trebuie neîntîrziat mobilizate toate forțele tinere ale județului. Dar fără ședințe, cu maximă operativitate!

Prezențe fără catalog • Prezențe fără catalog • Prezențe fără catalog

NU! despre NOI și... despre CEILALȚI

ECHIPA „SCINTEII TINERETULUI” LA LICEUL NR. 2 DIN PLOIEȘTI

„Scinteia tineretului” a făcut cititorului-elev promisiunea de a-l reprezenta în coloanele ziarului cu gândurile și preocupările sale, cu întrebările pe care și le pune, cu consecvențe și consecvențe, cu tot ceea îl definește. Core dactor în această întreprindere ideologică de temerară (câți n-au eșuat încercând să pătrundă și să surprindă autenticul adolescenței!), ne este elevul însuși. El, elevul, și-a autoproponut colaborarea la povestirea vieții sale cuprinsă între 15 septembrie și 20 iunie — un an școlar.

Constituiți într-o echipă, am dat curs primei invitații. Dar să ne prezentăm. Membrii permanenți: LUCRETIA LUSTIG, MARIETA VIDRAȘCU și... magnetofonul. Ceilalți componenți — de data aceasta — 30 de elevi ai Liceului nr. 2 din Ploiești.

Echipa „SCINTEII TINERETULUI”: Vă recunoașteți față de anul trecut? Ce ați câștigat, ce ați pierdut, ce corecturi v-ați adus?

MIHAELA GEORGESCU, clasa a XI-a — umănă: Mă recunosc în fiecare an și nu mă recunosc. Orice perioadă din viața noastră aduce ceva nou în care te regăsești pe tine, cea din totdeauna. Poate pentru că iubesc mult cărțile, am căutat să semăn cu anumite personaje. N-am pretenția că trebuie să fim copii fidele, dar este absolut necesar să luăm de la fiecare ceva bun. Să luăm ceva bun de la un anumit personaj, o anumită personalitate. Se poate ca unii dintre noi să semene — cu cine să zic eu? — cu un Racoviță, cu Țițeica, să semene cu Iorga — asta e ceva mai greu. În orice caz, să semene în ceva, cu cineva. Eu mă regăsesc cea din totdeauna, adică nu, cea de când am intrat în liceu. Mă recunosc. Poate în gândurile mele a intervenit ceva aparte, știu eu, mai mult discernământ — cu toate că unii colegi, prezenți aici, zămbesc și fac semnul acela, cum că spun o minciună. Deci, mă recunosc și nu-mi recunosc anumite atitudini. Poate s-a schimbat ceva în rău, în orice caz, eu n-am dorit-o, nu vreau să fiu invidioasă, rea, sint sentimente care parcă nu țin de mine...

MIHAI TATU, clasa a XI-a — umănă: Sincer să spun, mă recunosc. Mă recunosc în faptul că doresc să fiu cât mai personal. Mihaela spune că trebuie să fim la fel, sau dacă nu se poate așa, să fim aproape la fel cu eroii unor romane. Eu nu vreau să fiu la fel cu nimenei, vreau să fiu eu însumi. André Gide spunea parcă undeva: să nu ne închinăm la idoli...

DUMITRU URECHE, clasa a XII-a reală: Întrebarea e o surpriză. Sint schimbat față de anul trecut. S-a întâmplat ceva. O prietenie cu o fată s-a terminat foarte brusc, fără să am de fapt vreo vină. Țineam foarte mult la această prietenie. A fost pentru mine o prăbușire, dar am rezistat. Am încercat, astfel, pe propria-mi piele rezistența umană despre care se vorbește atât. Poate am rezistat și pentru că s-au suprapus solicitările clasei a XII-a. Cert e că m-am schimbat. Dețin o experiență, nedorită, dar care m-a maturizat. Poate am răspuns alături de întrebare...

SERBAN CONSTANTINESCU, fost elev în clasa a XII-a reală; aflat cu o zi înainte de începerea cursurilor universitare: Prietenia, dragostea (pot să-mi permit să recunosc că și un elev poate fi îndrăgostit, doar sint student!) ne preocupă enorm și ne schimbă enorm. Poate pentru că în aceste domenii ne descurcăm întotdeauna singuri...

Alteceva, altă schimbare? De două săptămâni... sint mai elev decât oricând. Iubesc școala cum nu mi-am închipuit vreodată. Stau în apropiere, meru la 12,15 când stau, trec prin fața școlii și mi-astepț foștii colegi. M-am schimbat? Da, dar mă recunosc ca elev...

ELISABETA PAUNESCU, clasa a XI-a reală: Da, până acum mă recunosc. Învaț cu aceeași pasiune, am aceleași idealuri, vreau să fiu puțin, puțin mai ambițioasă. Ambicioasă, înțeleg atunci când îmi propun să realizez un lucru, să-l realizez, să-l împiedic de nimic. Deci, în concluzie, până acum mă recunosc, de aici încolo, depinde de foarte multe lucruri...

MIHAI HRISTU, clasa a XI-a specială de matematică: În urmă cu un an, eram mai sigur, puteam garanta că orice mi-ăș fi propus să fac aș fi făcut bine. Acum, siguranța a început să se clatine. Dar nu-mi pare rău. Nesiguranța mă mobilizează. Altminteri cine știe, ajungeam un infatnat...

Echipa „SCINTEII TINERETULUI”: Așa vă recunoașteți ca adresanți, ca elevi. Ca uteciști, adăugați ceva în plus acestei recunoașteri?

LUCIA SPIRIDON: Dacă sint cum sint, este pentru că sint uteciștii. Pentru că privesc cu seriozitate faptul că sint uteciștii. Și pentru că vreau să fac multe. Viața de organizație este de fapt viața noastră de zi cu zi. Aș merge până acolo încât să spun că în ea intră totul, până la făcutul lecțiilor. Rău este că mulți dintre noi o despartim: lecțiile tin de viața de elev, ședințele de viața de organizație...

MIHAELA GEORGESCU: Mă gândesc că sint elevi foarte buni la învățătură, au o atitudine foarte colegială, foarte frumoasă. Deci, aceștia ar fi uteciștii. După mine, idealul este ca uteciștii să reprezinte un tip cu totul deosebit, și pentru că foarte mulți dintre noi sint uteciștii, sint datori cu toții să fim deosebiți. Uteciștii trebuie să aibă un plus de înțelegere, de afecțiune față de colegi, spirit de dreptate. Poate acestea sint considerate ceva mai

MICRO MONOGRAFII

Liceul nr. 2 din Ploiești: aproape o sută de ani de existență; Director — Nora Costescu; Elevi — 2040; Profesori — 96: 3 cu gradul I, 20 cu gradul II dintre care și autori de manuale (numai catedrele de matematică și română însumează 26 profesori); Trei clase speciale de matematică; Două societăți ale elevilor — una științifică: „Dimitrie Pompei” și alta literară: „Nicolae Iorga”, care vor fi anul acesta la o a treia sesiune de referate prezentate de elevi; reprezentanți și premiați la olimpiadele școlare pe plan național și internațional; locuri frunțase în clasamentul concursurilor...

ORTANSA NĂNĂU

DANIEL BUCUR

personale. Dar ele să derive din responsabilitate. Am spus responsabilitate pentru că unieori ne sustragem imperativului. Nu participăm efectiv la anumite activități, nu luăm cuvântul la adunările noastre, nu ne spunem părerea deschis, nu punem punctul pe i. Aceasta nu înseamnă că nu există și de-urși. Și da-zile acestea ar putea fi numite idealuri. Pentru că mi-ar place ca uteciștii să fie cunoscuți și recunoscuți printr-o autoritate absolută, printr-o înțelegere mai profundă a tuturor relațiilor dintre noi. Uteciștii-exemplu, să nu fie o formulă folosită doar în ședințe...

MONICA MUNTEANU: Sint elevi care intr-adevăr, au preocupări cotidiene în organizația U.T.C. Mă refer la membrii birourilor U.T.C., sau ai comitetului. Însă mai există masa mare de uteciști, care ar trebui antrenată în toate manifestările pe care le organizăm noi, cei din comitet. Îi așteptăm mai receptivi, să nu ne închidă gura cu acel „n-avem timp”, „sintem ocupați cu lecțiile” iar, pe de altă parte, să se plîngă că n-au ce face acasă. În afara obligațiilor, care sint într-adevăr obligatorii — stringerea cotizațiilor, o ședință lunară — mă gândesc la o activitate în toate do-

Intre colegi... Fotografii: ION CUCU

Teme de reflecție pentru elevii Liceului nr. 1 din Oradea, și nu numai pentru ei:

• „Școala este locul meu de muncă, uzina mea”; ce implicații survin pentru elev, dacă ridicăm școala la acest rang? • De ce vorbim uneori despre „ei” (membrii activului U.T.C.) și „noi” (masa uteciștilor) când, de fapt, toți sint membri ai aceleiași organizații? • Colegialitatea — spun unii, înseamnă alianța în rău și bine. Dar ce reprezintă aceste noțiuni? Vă propunem o meditație în sensul adevărat al colegialității...

menile, de natură să le câștige mai mult atenția, să-i facă să-și dea seama că organizația U.T.C. este a noastră. Învățătura, pregătirea lecțiilor se includ și ele în viața de organizație — deci nu le fac reproșuri celor care își ocupă mult timp cu învățătura. Este normal să fie așa, dar sint altele altele care dau sevă vieții de organizație! Fiecare ar trebui să-și facă la un moment dat un fel de rechizitoriu dacă sint așa cum ar trebui să fie ca uteciștii...

ELISABETA PAUNESCU: Monica alcătuia două categorii: cei care se manifestă zi de zi ca uteciști și „marea masă”. La plenera de săptămîna trecută, cînd am discutat planul, cei din birourile U.T.C. s-au plîns că n-au sprijin din partea uteciștilor. Uteciștii au declarat că ei nu sint înțeleși de birou. De ce „ei” și „noi” cînd sint cu toții membri ai organizației, sintem chiar de la primirea în U.T.C., atunci cînd proaspătul uteciștii nu simte că a făcut un pas serios pe calea maturizării sale. Mai tîrziu, își continuă viața de elev aidoma timpului cînd nu era uteciștii. Vine la școală, își scoate cărțile, asistă la ore, apoi își strînge cărțile, pleacă și face lecțiile... N-aș vrea să fiu suspectată că folosesc cuvinte mari, dar adeseuna la organizație reprezintă începutul vieții noastre sociale. Doar nu singure carnetul și cotizația atestă calitatea noastră de uteciștii...

ȘTEFAN NICHITA: ...Și asta ar însemna ca activitatea U.T.C. să se confunde la un moment dat cu activitatea de zi cu zi, fără noutate, pentru ca uteciștii de azi sintem comunități de mine și trebuie să ne manifestăm, ca atare, permanent.

Echipa „SCINTEII TINERETULUI”: Ați decretat — și aveți dreptate — că nu acceptați hotare între „noi” ca elevi și „noi” ca uteciștii. Dar colegialitatea unde se uteciștii?

LUCIA SPIRIDON: Mai întii, fără definiții. În lumea elevilor colegialitatea este de sine înțeleasă, nu trebuie explicată. Aș matematiciza-o spunind că, asemenea unei axiome, nu mai trebuie demonstrată. Deci, sintem colegii...

DANI NICOLAU, clasa a X-a umanistă: Da, probabil nu e necesară o definiție, și ar fi și greu de dat. Dar nu cred că nu mai trebuie demonstrată. Ceea ce înțelegem noi prin colegialitate nu are corespondență cu ceea ce înțeleg profesorii în privința aceasta. Pentru noi, de pildă, schimbul de caiete pentru copierea temelor, înseamnă cel mai simplu și cel mai frecvent gest de colegialitate. Dar, din punctul de vedere al profesorilor...

MAGDALENA POPA, clasa a XII-a reală, deținătoare premiului I la olimpiada de chimie, faza republicană: Fao parte dintr-o clasă cu un colectiv foarte unit, în care colegialitatea este de sine înțeleasă. Ea generează faptele noastre bune, dar și pe cele rele, toate la un loc însumind colegialitatea. Chiar astăzi s-a

întimplat un fapt care vadește solidaritatea noastră. Fiind la început de an, orarul fiecărei clase se schimbă des și tovarășii profesori nu știu totdeauna ce ora avem. Cum majoritatea nu prea învățasem lecția la engleză, i-am spus profesoarei că n-am știut că avem engleza. Dar am știut, și am mințit cu toții. În subconștient ne-am dat seama că solidaritatea noastră e condamnabilă, dar ne-am simțit bine că nu ne-am „trădat”.

Alături de un alt fapt, tot de astăzi, apare și mai evident că noi includem în colegialitate și binel și răul, fără alegere, deși toți știm ce ar trebui să alegem. În recreație, un elev din clasa a IX-a s-a purtat obraznic cu mine. În momentul acela, colegii de clasă au luat o asemenea poziție, încît cel mic s-a văzut sil să-mi ceară scuze.

MIHAELA GEORGESCU: Să nu ne ascundem după deget și să rețasăm că toate colectivele sint unite și colegialitate — acea „alianță” în bine și în rău — funcționează ca un ceasornic. E adevărat că și la noi în clasă 31 de elevi au lăsat-o pe tovarășa profesora de română să predea o lecție... predată așa, ca să treacă timpul, și numai o fată s-a ridicat și a spus că nu e corect — nu mă întrebam cum a fost privită, deși a făcut gestul cel mai cinștit. Deci s-ar părea că sintem colegi și uniți. În realitate nu este așa. Mai există și sentimentul acela de invidie — și ce invidie! — mai ales într-o clasă ca a noastră unde sint patru băieți și restul fete. Invidie în privința notelor, a îmbrăcămintii, a biletelor pe care le primește o anumită fată de la un anumit băiat... Am niște colegi cu care eu aș dori să fiu foarte apropiată, dar între noi e un zid și zidul poate fi ridicat de o notă, de un băiat, de cine știe ce altceva...

SERBAN CONSTANTINESCU: Am căutat să fiu un coleg bun, însă nu știu dacă am reușit. Spun „nu știu” întrucît am fost secretar U.T.C. și în școala noastră secretarii au o situație aparte. Sint colegi foarte buni, considerați prieteni, dar numai în clasă. Nu știu ce metamorfoză se petrece pe traseul clasă-viață de organizație, încît cînd își exercită funcțiile sale, colegii „uită” că le e bun coleg, bun prieten. Nu-mi explic pentru că eu am fost același și în clasă și în funcția de secretar. Cînd uteciștii m-au investit cu încrederea lor, au făcut-o și pentru că le eram bun coleg, după cum au știut că rigonle vieții U.T.C. mă vor obliga să fac totul pentru îndeplinirea sarcinilor noastre de organizație.

N. A. Să ni se pară, oare, numai nouă că opiniile noastre văduvesc colegialitatea de atribuțiile ei esențiale? Relațiile colegiale

există de cînd e școala școală dar, desigur, ele n-au rămas aceleași. Greu de crezut însă că au regresat, încît să exprime astăzi doar „alianța” în bine și în rău...

Echipa „SCINTEII TINERETULUI”: Bănuim că sînteți elevi buni și foarte buni. Cum privesc colegii titlul de „elev bun”? Pun semnul egal, și alături toțilar?

MIHAELA GEORGESCU: Sint o elevă bună. Nu-mi place să mă laud dar nici falsa modestie nu-mi place. Să știți că de multe ori, cel puțin în clasa noastră, elevii buni capătă, automat, eticheta de toțilar. Elevul bun este cel care dă caietul cu problema la matematică, la fizică, cu lecția la franceză. După ce colegul copiază, îi spune: „Vai, ce toțilară ești!” Și despre mine nu se poate spune că sint toțilară pentru că am avut cîteodată și o notă proastă...

MIHAELA MIHAILESCU: În timp ce vorbim Mihaela, mă gîndeam dacă se poate trăi o viață de școală fără note mici, chiar cu riscul de a fi numit toțilar. Unii trăiesc și cu note mici dar eu nu pot, fiindcă mi-e rușine și fiindcă niciodată n-am „reușit” să știu mai puțin de 7. Probabil că și „școala e de vină”. Mi-am impus prea mult respect, m-a făcut s-o consider locul meu de muncă, uzina mea —, dacă acceptați comparația. Poate și pentru că este Liceul nr. 2. Și în Ploiești, asta spune ceva...

LUCIA SPIRIDON: Să fii elev bun? E o calitate pe care ar putea s-o aibă orice elev. Nimic cu aureolă, nimic deosebit, doar mai multă conștiință și mai multă obișnuință de a învăța. Toțilarul, e altceva. E acel elev la care s-a dezvoltat capacitatea de a memoriza mecanic și nu

de a asimila. Asta nu înseamnă că toțilarul nu sint elevi buni. Îi admir pentru țaria cu care-și impun să citească de 10 ori o lecție, deși au înțeles-o după ce au citit-o a doua oară. Făcînd o medie aritmetică între puterea lor de a sta cu cartea în mină și a citi cu îndrîgire, și capacitatea mea de a înțelege neașteptat de repede — care nu-mi dă garanția că știu întotdeauna lecția — aș lua de la „toțilarul” perseverență.

MONICA MUNTEANU: E derutant cît de mulți colegi fac ecuația: „a învăța bine la toate obiectele = toțilar”. Pentru mine contează foarte mult și cînd spun cineva în glumă că sint o toțilară. Și aș căutat să demonstrez că nu sint. Dar a fi toțilar nu înseamnă că trebuie să fii neapărat cîteva note mici și prin asta să le faci plăcere celorlalți. Dacă spui astăzi „nu învăț la cutare obiect pentru că nu vreau să par un toțilar”, mai tirziu gluma te-ar putea costa. Cîteodată, recunosc, nu-mi face plăcere să învăț, nu pot sau nu vreau să învăț. Totuși îmi zic: pot să învăț azi, dacă nu învăț mine — ce-am să ajung? Și atunci, învăț. Altfel n-ar avea sens să mergi la școală. Acum nu mai așteptăm să ne îndemne părinții să învățăm.

Cineva spunea că, dacă n-ai luat măcar o dată un 4, nu simți că ești elev. Deocădată, n-am luat o asemenea notă, dar am simțit să sint elevă...

MIHAI TATU: Dacă nu înveți dintr-o convingere interioară ci numai ca să acciperi niște spații ale catalogului ori să-i mulțumești pe părinți — la ce mai ești elev?

DANIEL BUCUR, clasa a XII-a umanistă: Sint într-o clasă finală și afirm că cerțitudine că un toțilar nu rezistă plîn în clasa a XII-a. Memorizează un an, doi, trei, se descurcă spunînd lecția „ca pe apă”, încurcîndu-se doar cînd profesorul îl intrerupe, dar alt. Munca elevului nu este un exercițiu de memorizare. Cam teoretizăm în gol și nu știu dacă mai are rost să mai continuăm...

ORTANSA NĂNĂU, clasa a XII-a reală: Cam mult spus — „elev bun cu puțin efort”. De ce să nu ne recunoaștem că, dacă vrem să ne situăm în acest clasament, trebuie să muncim... 12 ani. Dacă înțuim cu 365 de zile, avem suma unui efort considerabil. Altfelva îl caracterizează pe elevul bun: învăță chiar cu riscul de a fi numit toțilar. Încerc o dualitate a sentimentelor față de toțilar, îl admir, compătîmîndu-l. Lucia Spiridon avea dreptate, merită să luăm de la el perseverența și spiritul de ordine.

P. S. Cu părere de rău ne-am redus la tăcere colaboratorul nostru fidel — magnetofonul — lăsînd în afară amănunte, replici și încă alte întrebări cu răspunsurile lor. Ca în orice discuție, o idee a chemat pe alta, un argument a primit un contra-argument și, bine înțeleasă, am uitat să ne sincronizăm cu limitele paginii de față. Am făcut-o acum, fără îngăduința coeditorilor noștri. Cum intenționăm ca, în penultima zi a anului școlar să ne reîntîlnim în aceeași formație — vom reproduce atunci ceea ce a rămas nespus.

Da, ca dialogul să fie echitabil, luăm și noi cuvîntul. Ne-a plăcut felul vostru de a fi — direct, sincer, pînă la confesiune. Ați spus ce ați gîndit, ce ați crezut. Vă așteptăm, probabil, la corecturi și sfaturi. N-o vom face, nu pentru că n-ați emis și opinii discutabile, ci pentru că vrem să vă mijlocim un dialog cu colegii voștri.

Lucia Spiridon ne-a avertizat că o să ne dea „destulă bătoie de cap” dezlegarea gîndurilor voastre, avînd chiar temeri că nu vom putea pătrunde în atmosfera voastră „pentru că nu mai sintem elevi și am uitat”. Cu această „amenințare”, ne-ați acceptat totuși între voi și parcă ne-ați ignorat, în același timp, lăsîndu-ne impresia că discutați între voi, fără martori. Asta ne-a creat însă avantajul să vă cunoaștem așa cum sinteți, și aflăm ce și cum discutați elevii cînd rămîn între ei. Pare incredibil, dar elevii, care de data asta ați fost voi, cînd rămîn între ei, discută... tot despre viața de elev.

Vă gîndiți la voi și nu vă este indiferent ce fel de elevi sînteți. Rechizitoriul acela interior la care se referea cineva dintre voi, vă apropie de acel stadiu al autocunoașterii care implică atitudine. Și o aveți!

Îi invităm pe colegii voștri de la Liceul nr. 1 Oradea unde se deplasează Echipa „Scinței tineretului” să se angajeze în dialog cu voi, să vă ofere replica lor la punctele voastre de vedere. Ce vor adăuga ei în plus la condiția de elev, rămîne să vedem...

La revedere, LUCRETIA LUSTIG MARIETA VIDRAȘCU

Ședința Consiliului de Stat

(Urmare din pag. 1)

Exterior: decret privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției; decret pentru stabilirea unor măsuri privind îndrumarea, coordonarea și controlul în domeniul construcțiilor, arhitecturii și sistematizării.

De asemenea, Consiliul de Stat a adoptat următoarele decrete: decret privind regimul de pază a frontierei de stat a Republicii Socialiste România; decret pentru modificarea Decretului nr. 221 din 1 iulie 1960 cu privire la executarea silite împotriva persoanelor fizice a plății impozitelor și a taxelor neachitate în termen și a creanțelor bănești ale organizațiilor socialiste, precum și cu

privire la executarea contescării; decret pentru modificarea unor dispoziții din Codul de procedură civilă și din Decretul nr. 779 din 8 octombrie 1966 pentru modificarea unor dispoziții legale privitoare la divorț; decret privind modificarea Decretului nr. 281/1954 pentru organizarea și exercitarea avocaturii.

A fost ratificat Acordul de colaborare culturală și științifică între guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Orientale Uruguay.

Toate decretelor examinate au fost în prealabil examinate și avizate favorabil de comisiile permanente ale Marii Adunări Naționale.

În continuare, Consiliul de Stat a rezolvat probleme curente.

Primirea de către președintele Consiliului de Miniștri a unor ziariști olandezi

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit marți dimineața pe ziaristi olandezi Herman Sandberg, redactor-șef al ziarului „Het Parool”, și Jerome Helderling, redactor-șef al ziarului „Nieuwe Rotterdamsche Courant”, care ne vizitează țara la invitația Ministerului Afacerilor Externe.

Cu acest prilej, a avut loc o convorbire cordială, în cadrul căreia au fost abordate probleme în legătură cu relațiile româno-olandeze, precum și cu apropiata vizită oficială în țara noastră a președintelui Consiliului de Miniștri al Olandei, P. J. S. de Jong și a ministrului afacerilor externe, J. M. A. H. Luns. (Agerpres)

AGENDA

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a proclamării R. D. Germane

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii Democratice Germane, marți seara ambasadorul acestei țări la București, Ewald Moldt, a oferit o recepție în sălălele hotelului „Athene Palace”.

Au participat tovarășii Gheorghe Pană și Virgil Trofin, membri ai Comitetului Executiv, ai Prezidiului Permanent, secretari ai C.C. al P.C.R., membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducătorii unor instituții centrale și organizații obștești, oameni de știință și cultură, generali, ziariști români și corespondenți ai presei străine.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească.

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii Democratice Germane, Ewald Moldt, ambasadorul R. D. Germane la București, a depus marți dimineața o coroană de flori la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism, și la Monumentul eroilor sovietici din Capitală.

Marți după-amiază, la Palatul Pioneerilor din București au luat sfârșit lucrările desfășurate pe țară a directorilor caselor de pionieri, organizată de Consiliul național al Organizației pionierilor în vederea dezbaterii proiectului regulamentului de funcționare a caselor pionierilor.

Marți dimineața a sosit în Capitală, la invitația C.C. al P.C.R., o delegație de activiști ai P.C. Bulgar, condusă de Dimo Vasilev, șef de sector la Secția industrie și economie a C.C. al P.C. Bulgar, care va face o vizită de schimb de experiență în țara noastră.

**A APĂRUT
„MAGAZIN ISTORIC”
nr. 10/1969**

Din cuprins:
● Retrospectiva unui glorios drum de luptă ● Ștefan Ștefănescu: Asăneștii ● Aurel Lecca: Tînău Mu s-a abuzat în ape (A existat scufia?) ● Bobu Florescu: Plus și minus la Muzeul Columnei ● Petre Iacob: Penicienii — inventatori ai alfabetului și cărași ai mărilor (II) ● Eugen Ștefănescu: Semnificații istorice ale numelui poporului și țării noastre ● Ștefan Andreescu: Snagovul și tainelul lui ● Constantin Antip: Napoleon Bonaparte ● Cristina Corcovescu: Mit și realitate în western.

Marți după-amiază, la Palatul Pioneerilor din București au luat sfârșit lucrările desfășurate pe țară a directorilor caselor de pionieri, organizată de Consiliul național al Organizației pionierilor în vederea dezbaterii proiectului regulamentului de funcționare a caselor pionierilor.

(Urmare din pag. 1)

rațională — după cum a relevat în cuvântul său la Congres tovarășul Paul Niculescu-Mizil de proiectare, programare și realizare a unor relații și sisteme de organizare care în fapt trebuie să fie superioare celor din societățile pre-socialiste în fiecare zi sintem puși în situația de a elabora noi forme de activitate, noi tipuri de raporturi, interumane, noi valori, rezolvând numeroase situații problematice, situații de decizie inedite pe care le generează construcția socialistă. Domeniul principal al cercetării și înțelegării științelor sociale îl formează tocmai temele puse de o asemenea dezvoltare a socialismului în țara noastră. Aici se impune însă o precizare: în concepția modernă și ideologică în concepția marxist-leninistă, științele sociale nu se rezumă la cercetarea retrospectivă a proceselor consumate, ci trebuie să se orienteze, cu precădere, spre cercetarea prospectivă, spre elucidarea problemelor de mîine. De la apăruta sa, marxismul a suținut că exploatarea viitorului (revoluția și construcția socialistă) constituie o sarcină prioritară a științelor sociale (idee sintetizată de Engels prin formula „dezvoltarea socialismului de la utopia la știință”).

Perioada dezvoltării multilaterale a socialismului cere o orientare prospectivă, de explorare rîndurilor științifice și îndrumarea științelor sociale. Fără o amplă cercetare prealabilă, acțiunea este lipsită de fundament științific, devenind talonare, încercare supusă unor greșeli și pagube cu atât mai mari cu cât mai amulu este dispozitivul tehnologic folosit. Aici, științele sociale trebuie să-și însușească acea metodologie a prospectării operaționale care micșorează șansele de a greși și permite anticiparea eficientă a viitorului. Desigur, abordarea unor

SPORT • SPORT • SPORT

ÎNȚILNIRE CU SPORTIVII PREFERAȚI

PE MALUL OLTULUI ȘI LA MASA DACICA

(Urmare din pag. 1)

Nu a fost oricui sau sat, vizitat în județele Vitea și Gorj, în care sportivii să nu fie primit cu flori, înconjurat cu simpatie de către tineri și vîrstnici. Orele afectate întîlnirilor au fost insuficiente iar discuțiile s-au prelungit cu mult și în afara cadrului oficial. Sala întîlnirilor a debutat în seria Căminului din Rîmnicu-Vîlcea care s-a dovedit neîncapătoare pentru numărul public. Sute de tineri au primit cu ocazia apariției maestrilor emeriți ai sportului Nicolae Linca și Ion Voinescu, a antrenorului Carol Corbu, și a antrenorului de atletism Baruch Elias. O scurtă prezentare a acestora a creat o ambiantă plăcută astfel încît întrebările puse de auditoriu au redobîndit amintirile din anii de glorie pentru Voinescu și Linca, precum și impresiile mai recente ale atletului Carol Corbu.

Ultima întîlnire a avut loc la Notaci, unde tinerii din alte state invocate, de la 10—15 km, au fînit să strîngă mîna sau să discute direct cu „idolii” lor. Seria acestor întîlniri, organizate de ziarul „Știința tineretului” în colaborare cu C.N.E.F.S., a convins încă odată că sportivii fruntași din țara noastră se bucură de o mare simpatie în rândul iubitorilor sportului și în special al tineretului dormic să cunoască, să imite, să continue cele mai glorioase tradiții sportive.

GH. BALAȘA

● Proba masculină de floareț pe echipă, în cadrul campionatelor mondiale de scrimă de la Havana, a revenit formației U.R.S.S. (Stankovici, Romanov, Sarov, Putiatin).

Echipei României (Mihai Tiu, Ionel Drîmbă, Ștefan Hauker, Iuliu Falb) a cucerit medaliile de bronz, învingînd în meciul pentru locurile 3—4 formația Franței cu 8—7.

În semifinale, U.R.S.S. a cîștigat cu 9—4 la România, iar Polonia a dispus cu 6—6 de Franța.

● După 4 runde, în turneul zonal de sah (pentru campionatul mondial) de la Atena, conduce marea maestră română Florin Gheorghiu cu 2,5 puncte și o partidă întreruptă, urmat de Olafsson, Pedersen, Hort, Forintos și Spiridonov, toți cu cîte 2,5 puncte. În runda a 4-a, există condiții și cadre pentru Gheorghiu l-a învins (cu piesele negre) pe turcul Sijer, iar în runda precedentă a cîștigat la marea maestră islandez Olafsson.

În prima reuniune, boxerii români au avut o comportare reabilă obținînd trei victorii. În limitele categoriei semijulociei Alexandru Popa a realizat o victorie fulgurantă, prîn K. O. în primul rund, în fața olandezului Van Schaik. Constantin Gruescu (categ. muscă) a dispus la puncte de japonezul Niibori, iar Gheorghe Chivăr (categ. mijlocie) l-a întrecut la puncte pe englezul Wellington.

● După 4 runde, în turneul zonal de sah (pentru campionatul mondial) de la Atena, conduce marea maestră română Florin Gheorghiu cu 2,5 puncte și o partidă întreruptă, urmat de Olafsson, Pedersen, Hort, Forintos și Spiridonov, toți cu cîte 2,5 puncte. În runda a 4-a, există condiții și cadre pentru Gheorghiu l-a învins (cu piesele negre) pe turcul Sijer, iar în runda precedentă a cîștigat la marea maestră islandez Olafsson.

Fototext: VIOREL RABA

FILMELE DE AVENTURI

tu i-ai pierdut viziunea!” (Grigore George). „Exprimă numai lucruri banale” (Oancea Gheorghe); „cred că aceste filme au fost turnate datorită faptului că sînt bănoase, adică aștrag lumea și se realizează astfel cîștiguri de casă” (Luncescu Mihai).

RECLAMA CARE COSTA CEL MAI PUȚIN...
„Rămîne totuși acel mic afîș „Intrarea sub 16 ani strict interzis”. Dovadă concludentă, majoritatea elevilor au văzut întreg serialul Angelica, serial care a rulat în ultimii trei ani, atunci cînd elevii aveau 12—13 ani.

Discernămintul acestui foarte tîrziu public se aplică, după cum poate fi ușor de observat, cu o „exactitate” care nu poate rămîne în nici un caz la stadiul actual, de simplă constatare. Nu este de ajuns să concludem: „putem avea încredere în gustul elevilor, în cultura lor. Trebuie să oferim — în sfîrșit — și un repertoriu cinematografic pe măsura dorințelor lui. Pentru că îmi este teamă că demonstrîndu-se existența, la elevi, a unor opinii foarte bine jalonate s-au ne „falsific” acest adevar tocmai prin continuitatea programării unor filme submediocre, al căror coeficient de nocivitate este în perpetuu crescut. S-ar justifica astfel prezența repertoriului de „caritate”, caritatea spectatorului tîrziu de a și să aleagă, să delimitze falsul de valoare autentică?

REPERTORIUL CU PUNȚILE TAIAȚE
Discernămintul acestui foarte tîrziu public se aplică, după cum poate fi ușor de observat, cu o „exactitate” care nu poate rămîne în nici un caz la stadiul actual, de simplă constatare. Nu este de ajuns să concludem: „putem avea încredere în gustul elevilor, în cultura lor. Trebuie să oferim — în sfîrșit — și un repertoriu cinematografic pe măsura dorințelor lui. Pentru că îmi este teamă că demonstrîndu-se existența, la elevi, a unor opinii foarte bine jalonate s-au ne „falsific” acest adevar tocmai prin continuitatea programării unor filme submediocre, al căror coeficient de nocivitate este în perpetuu crescut. S-ar justifica astfel prezența repertoriului de „caritate”, caritatea spectatorului tîrziu de a și să aleagă, să delimitze falsul de valoare autentică?

„Mi-am pierdut timpul degeaba, am obosit vînzîndu-le, pentru că sînt filme care vînză doar banul spectatorului fără să-i ofere nimic, fără să pîtrundă în intimitatea gîndurilor lui” (Alexandru Călin); „sînt filme fantastice, reale, mie-mi plac filmele în care viața sî fie așa cum e ea” (Mustăț Nicolae).

„Cu toate că au avut actori celebri în rolurile principale, cu toate că-mi plac filmele western, cele mai multe sînt filme mediocre, vorba aceea: sî rîzi și să plîngi, să rîzi de lumea care își pierde timpul la un asemenea film și să plîngi după timpul și banii pe care și

(Urmare din pag. 1)

semne. Și din cînd în cînd mai și scuza un bărbat-doi. Si era cu adevărat frumoasă. Și aventurile erau și ele, măcar din cînd în cînd, pasionante. Și sala plină de tineri — majoritatea pînă la douăzeci de ani — ofta cînd ofta Angelica și birua o dată cu ea.

Dar dintre toți spectatorii, cred că cel mai amarnic suspina vecinul meu din dreapta, prea junele cu basc maro. Și dintre toți spectatorii, cred că cel mai tare s-a bucurat de victoria Angelicii vecinul meu din dreapta, prea junele cu bascul trimfătoare.

Am fîșit împreună. Vecinul meu ocazional l-a apărut în cale cineva de-o seamă cu el, un amic. Nu văzuse filmul.

— Cum a fost, mă?

— Prea junele cu basc maro a făcut un lucru la care nu m-aș fi așteptat niciodată. A ridicat din umeri cu un suris care plîtea cîl trei cronici cinematografice și a spus:

— Eh!

O, acel extraordinar „Eh!”, care l-ar fi bucurat pe Caragiale! Acel, mai formidabil ca Angelica, „Eh!” care însemna „Angelică este...” spunea acel „Eh!” — vrea să ne „poarte” iar noi uite, sîntem atît de galanți, în cîm ne lășăm duși cu presul. Cum să nu-i faci pe plac unei femei atît de frumoase? Dar asta nu mai două ore, atît cît durează filmul. Pe bătrînul „Eh!”, pe mai tînărul „A se slăbi” nu ni-l poate interzice cînt acolo în sală, pe întuneric.

Și asta numai pentru că vrem noi...
Dragii mei prieteni sociologi, educatori, critici de artă! Voi, cei care sînteți îngrijorați că o coproducție de duzină e vizionată și cîntărit de un milion de spectatori, iar un film intră-adevăr bun, dar mai dificil, de numai o sută de mii... Voi cei care cădeți pe gînduri aflînd că un roman polițist se epulează în ziua ceasului, chiar dacă e rombel (apar romane polițiste bune, vezi colecția „Enigma”), în timp ce o superbă carte de versuri ca „Vămile pustiei” întîrzie, cu toate cele vreo mie de exemplare ale ei, în rafturile librăriilor. Voi, prieteni mei, care aveți toată îndreptățirea să fiți îngrijorați și să căutați soluții, ascultați-mi rugămintea și aveți încredere în acel mînaș „Eh!” care există și el, aveți încredere în prezențele lui, în timp ce o superbă carte de versuri ca „Vămile pustiei” întîrzie, cu toate cele vreo mie de exemplare ale ei, în rafturile librăriilor. Voi, prieteni mei, care aveți toată îndreptățirea să fiți îngrijorați și să căutați soluții, ascultați-mi rugămintea și aveți încredere în acel mînaș „Eh!” care există și el, aveți încredere în prezențele lui, în timp ce o superbă carte de versuri ca „Vămile pustiei” întîrzie, cu toate cele vreo mie de exemplare ale ei, în rafturile librăriilor. Voi, prieteni mei, care aveți toată îndreptățirea să fiți îngrijorați și să căutați soluții, ascultați-mi rugămintea și aveți încredere în acel mînaș „Eh!” care există și el, aveți încredere în prezențele lui, în timp ce o superbă carte de versuri ca „Vămile pustiei” întîrzie, cu toate cele vreo mie de exemplare ale ei, în rafturile librăriilor.

Fototext: VIOREL RABA

● După 4 runde, în turneul zonal de sah (pentru campionatul mondial) de la Atena, conduce marea maestră română Florin Gheorghiu cu 2,5 puncte și o partidă întreruptă, urmat de Olafsson, Pedersen, Hort, Forintos și Spiridonov, toți cu cîte 2,5 puncte. În runda a 4-a, există condiții și cadre pentru Gheorghiu l-a învins (cu piesele negre) pe turcul Sijer, iar în runda precedentă a cîștigat la marea maestră islandez Olafsson.

ȘTIINȚELE SOCIALE

la urmă la incapacitatea de a acționa cu eficiență.

Primitivismul, incetneala, incompetența, lipsa de curiozitate științifică, spiritul rutinar au fost serios supuse criticii în activitatea teoretică și practică a partidului nostru. Totuși, indegențirea cu succes a sarcinilor, într-un proces permanent de perfecționare, impune și pe tîrziu științelor sociale noi și noi măsuri vizînd la accelerarea procesului de optimizare a organizării și finalizării activităților de cercetare și predare.

Un asemenea complex de măsuri necesită un proiect de plan suabuz dezbaterii largi a opiniei publice științifice, țînd seama de faptul că funcția administrativă, coordonatoare nu conferă, în mod automat, și competența de specialitate. În prezîmă Congresului au avut loc, pe această temă, unele discuții în presă, discuții similare au avut loc

meru în catedrele și instituțiile de cercetare. Ar fi necesară, cred, accelerarea procesului de profesionalizare a cercetării și predării; largirea posibilităților de obținere a titlului de doctor, simultan cu un control mai sever al calității lucrărilor pe baza cărora se acordă această confirmare; organizarea temeinică, în perspectivă, a unei largi acțiuni de specialitate (bursa, călătorii de studii) pe baze de concurs public, cu sarcini de cercetare dinainte fixate de comisiile de resort și cu o finalitate de utilitate publică; pregătirea condițiilor pentru organizarea unui învățămînt post-universitar de specializare în științele sociale.

Folosirea fondurilor actuale

● După 4 runde, în turneul zonal de sah (pentru campionatul mondial) de la Atena, conduce marea maestră română Florin Gheorghiu cu 2,5 puncte și o partidă întreruptă, urmat de Olafsson, Pedersen, Hort, Forintos și Spiridonov, toți cu cîte 2,5 puncte. În runda a 4-a, există condiții și cadre pentru Gheorghiu l-a învins (cu piesele negre) pe turcul Sijer, iar în runda precedentă a cîștigat la marea maestră islandez Olafsson.

Cultura — „mod valoros” de organizare a vieții

precis, preluate sau nu de generațiile prezente, urmînd sau nu a fi transmise generațiilor viitoare, slăcindu-se în cele din urmă o „viziune culturală” a modului de viață a unei societăți. Se înțelege acum mai limpede și mai exact faptul că oamenii creează cultura și, la rîndul ei, cultura modelează pe oameni. Pentru că „invazia” evenimentelor vieții cotidiene în cultură (prin peceata asupra lor a semnificațiilor culturale) își capătă deplină însemnătate abia atunci cînd se raportează la procesul de socializare al individului, la integrarea lui în societate, proces ce-și are începuturile în primii ani de școală și tînde apoi permanent spre desăvîșire. Este știut că societatea noastră se îngrijeste de „formarea culturală” a tuturor fie prin intermediul școlii fie prin acela al instituțiilor culturale, a mass-media-urilor etc. o mișcare fundamentală ce-și are izvorul în efortul general de ridicare a țării pe treptele celei mai înalte ale progresului și civilizării.

Pe de altă parte însă, integrarea fiicăruia în societate pornește de la raportarea directă, nemijlocită cu lumea sa (mediul său cultural), tendința de desăvîșire fiind organic legată de realizarea cîm mai perfectă a acestei legături. Dacă cultura nu este însușită, dacă nu se interiorizează devenind mod propriu de a fi și acțiunea ea rămîne exterioră și nefuncțională, iar individul se exclude automat din ceea ce am definit mediul său cultural. Din acest punct de vedere, tîneretea este alidoma unor receptaculi a tipurilor de comportament (în familie, în grup, în societate, pe stradă, la uzină sau școală etc) autorizate de lumea în care viețuiește, dar — în același timp — și alidoma unui pămînt fertil în care se cultivă și fi sădite și ocrotite spre împlînire cele mai nobile aspirații, cele mai frumoase gînduri și hotărîri.

Și poate și aceasta este cauza pentru care cultura apare ca modul valoros de organizare a vieții fiicăruia, ca instrument specific acțiunii social umane. „Valoarea — scria Shakspeare în „Troilus și Cressida” — nu constă în bunul nostru plac — valoarea se află și-n ceea ce prin sine-l prețios și în acela care prețuiește”. Iar determinanta esențială a culturii este valoarea. Rămîne ca într-un articol viitor să încercăm a vorbi despre personalitate și fundamentarea ei culturală,

de peste hotarele

Pentru educarea tineretului în spiritul drepturilor omului

Proiect de rezoluție prezentat de România
împună cu alte 11 țări

NEW YORK 7. — Corespondentul Agerpres, C. Alexandroaie, transmite: Dezbaterile pe marginea primelor puncte ale agendei Comitetului pentru problemele umanitare, sociale și culturale, privitoare la participarea tineretului la dezvoltarea națională, precum și la educarea acestuia în spiritul drepturilor omului, au intrat în faza rezoluțiilor.

Delegația Republicii Socialiste

România, împreună cu alte 11 delegații, printre care ale Indiei, Japoniei, Canadei, Iugoslaviei, Ghanei, a prezentat un proiect de rezoluție care recomandă, între altele, ca guvernele să țină seama la elaborarea și îndeplinirea planurilor naționale de dezvoltare economică și socială de nevoile și aspirațiile tineretului și să-și antreneze la elaborarea și îndeplinirea planurilor naționale de dezvoltare, precum și a programelor de cooperare internațională. Totodată proiectul de rezoluție recomandă secretarului general al O.N.U. ca la viitoarea sesiune a Adunării Generale, să prezinte un raport asupra măsurilor care trebuie luate pentru a se stabili metode de contact între Organizația Națiunilor Unite și organizațiile internaționale de tineret, pentru rezolvarea problemelor specifice ale tineretului.

În ședința plenară a comitetului, proiectul de rezoluție a fost prezentat din partea delegației române de către Zoe Duciș, secretarul general al O.N.U. ca la viitoarea sesiune a Adunării Generale, să prezinte un raport asupra măsurilor care trebuie luate pentru a se stabili metode de contact între Organizația Națiunilor Unite și organizațiile internaționale de tineret, pentru rezolvarea problemelor specifice ale tineretului.

RIPOSTA STUDENȚILOR SUD-COREENI

Informații din Seul vorbesc din nou despre demonstrații studențești și ciocniri între studenți și poliție. Noul val de manifestații protestatar studențești își are originea în arestarea, la 3 octombrie, a unui grup de cinci lideri ai studenților din centrul universitar Pusan.

Din relațiile care ne-au parvenit reiese că grupul de studenți arestați a răspândit manifestații care chemau la o acțiune de protest studențesc cu prilejul deschiderii anului universitar, acțiune în dreptatea împotriva mîinerii contingentului de tineri militari sud-coreeni în Vietnam de sud. Acuzații de „atentat împotriva ordinii de stat” cei cinci studenți riscă, în cel mai bun caz, cîte trei ani închisoare.

Conceptul, evident, ca o nouă verigă în lanțul de operațiuni represive menite să descurajeze acțiunile studențești împotriva regimului dictatorial, arestarea „celor cinci” și procesul în pregătire, au după cum se pare un efect contrar celui scontat de autorități. Un nou și puternic șir de manifestații studențești se semnalează în principalele centre universitare sud-coreene. La Pusan studenții au ocupat localul Universității și cel al Poliției și au jurnat acolo, în amfiteatru, adunări de protest cerînd imediat eliberarea a colegilor lor arestați. La Seul un miting de solidaritate cu „cei cinci” arestați s-a jurnat în plin centrul orașului, intrînd în profuda interdicției autorităților, aproape 2.500 de studenți; demonstrația care a urmat a dus la ciocniri între studenți și poliție.

Autoritățile se mențin la vechile lor „rețete”, la escaladarea represivă și la măsurile de intimidare. Într-un ordin al Ministerului Educației Naționale se protează amenințarea „aminării sine die a deschiderii anului universitar” („deschiderea cursurilor a fost deja amînată odată în legătură cu demonstrațiile masive studențești împotriva „amendamentului constituțional” care permite reorganizarea lui Pak Cijan Hi). Directorul poliției din Seul a anunțat, la rîndul lui, că se va reintroduce „întemnițarea automată pentru 30 de zile” fără judecarea în instanță, a oricărui participant „la demonstrații anti-guvernamentale”.

Riposta universitarilor, la noua repriză de amenințări a fost și de data această demnă și promptă. La o reuniune a reprezentanților studenților de la cele patru institute de învățămînt superior din Pusan s-a adoptat textul unui memoriu adresat lui Pak Cijan Hi în care se cere întoarcerea imediată a militarilor sud-coreeni din Vietnam de sud și încetarea amestecului poliției în universități. O acțiune desfășurată în toate centrele universitare vizează obținerea a cel puțin 10.000 de semnături pe acest memoriu.

Departele de a fi surmontat, glasul de protest și revendicările studențimii sud-coreene se afirmă cu vigoare.

P. N.

Generalul Emilio Garrastazu Medici — noul președinte al Braziliei

RIO DE JANEIRO — Înaltul Comandament al armatei braziliene a desemnat pe generalul Emilio Garrastazu Medici în funcția de președinte al țării.

Acesta îi succedează marșalului Arthur da Costa e Silva, pus în incapacitate de comioala cerebrală suferită la sfîrșitul lunii august. Medici a îndeplinit pînă în prezent funcția de comandant al celui de-al treilea corp de armată al forțelor militare braziliene. Potrivit agenției UPI, fostul președinte Costa e Silva a aprobat numirea lui Medici ca succesor al său, care devine astfel cel de-al 27-lea președinte brazilian și al treilea militar care ocupă funcția suverană.

Willy Brandt va fi propus pentru funcția de cancelar

Președintele R. F. a Germaniei, Gustav Heinemann, l-a informat pe cancelarul Kurt Georg Kiesinger că la 21 octombrie va propune Bundestagului pentru funcția de cancelar al R. F. a Germaniei, pe Willy Brandt, președintele Partidului social-democrat german.

Potrivit actualei Constituții a R. F. a Germaniei sarcina desemnării noului cancelar revine președintelui republicii. El a avut în acest scop întrevăderi cu Willy Brandt, președintele P.S.D.G. și cu Walter Scheel, președintele Partidului Liber-Democrat. Într-o declarație făcută presei Willy Brandt, președintele P.S.D.G., a subliniat însă că nu va anunța componența noului său cabinet

Intrevăderi ale lui Corneliu Mănescu

NEW YORK 7. — Corespondentul Agerpres, C. Alexandroaie, transmite: Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a avut luni după-amiază o întrevădere cu secretarul general al Ligii Arabe, Hassoua. În cadrul acestei întrevăderi au fost abordate pe larg o serie de probleme internaționale, printre care și situația din Orientul Mijlociu. De asemenea, au fost discutate probleme de interes comun aflate pe agenda sesiunii în curs a Adunării Generale a O.N.U.

Ministrul de externe român a părăsit New Yorkul îndreptîndu-se spre patrie

NEW YORK 7. — Corespondentul Agerpres, C. Alexandroaie, transmite: Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, care în perioada dezbaterilor generale din plenary Adunării Generale a O.N.U. a condus delegația română la sesiune, a părăsit marți dimineața New Yorkul, plecînd pe calea aerului spre patrie.

Willy Brandt va fi propus pentru funcția de cancelar

Potrivit actualei Constituții a R. F. a Germaniei sarcina desemnării noului cancelar revine președintelui republicii. El a avut în acest scop întrevăderi cu Willy Brandt, președintele P.S.D.G. și cu Walter Scheel, președintele Partidului Liber-Democrat. Într-o declarație făcută presei Willy Brandt, președintele P.S.D.G., a subliniat însă că nu va anunța componența noului său cabinet

decît după ce va fi ales cancelar al R. F. a Germaniei. O precizare a fost totuși făcută de Jurgen Wischniewski, secretar general administrativ al P.S.D.G., care a relevat că social-democrații vor dispune în noul guvern de 12 portofolii, iar liberal-democrații de 3. El a lăsat să se înțeleagă că numărul ministrilor va fi redus de la 19 la 15.

mineața New Yorkul, plecînd pe calea aerului spre patrie. La aeroportul internațional Kennedy, Corneliu Mănescu a fost condus de șeful delegației sovietice la cea de-a 24-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., Iakov Malik, locuitor al ministrului afacerilor externe, precum și de Mircea Mălița, adjunct al ministrului afacerilor externe, Georgehe Diaconescu, reprezentant permanent al României la O.N.U., Corneliu Bogdan, ambasadorul țării noastre la Washington, de membri ai delegației române și ai Misuniu române la O.N.U.

Proiect sovieto-american pentru interzicerea amplasării armelor nucleare pe fundurile marine

GENEVA 7. — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: În ședința de marți a Comitetului pentru dezarmare, cei doi copreședinți reprezentanți U.R.S.S. și S.U.A., au prezentat proiectul comun de tratat în vederea interzicerii amplasării armelor nucleare și altor arme de distrugere în masă pe fundul mărilor și oceanelor. Proiectul

A 20-a aniversare a R. D. G.

Parada militară și demonstrația oamenilor muncii

BERLIN 7. — Corespondentul Agerpres, St. Deju, transmite: La 7 octombrie, la Berlin a avut loc parada militară și demonstrația oamenilor muncii cu prilejul celei de-a 20-a aniversări a R.D.G. În tribuna principală alături de conducătorii de partid și de stat ai R. D. Germane au luat loc delegații sosite din alte țări printre care și delegația de partid și de stat a țării noastre condusă de tovarășul Ion Pătan, membru al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Parada militară a fost deschisă de elevii academiei și școlilor militare, după care au urmat unități motorizate, blindate și rachete de diferite tipuri.

Trecînd apoi în coloane masive în fața tribunelor oamenii muncii, au raportat realizările obținute în cîntecă celei de-a 20-a aniversări a R. D. Germane.

Premierul danez despre relațiile Est-Vest

COPENHAGA. — Marți au început la Copenhaga lucrările noi sesiuni a Folketingului — parlamentul danez. Primul ministru, Hilmar Baunsgaard, a prezentat un raport cu privire la politica internă și externă a Danemarcei. El a precizat că guvernul său intenționează să intensifice contactele sale bilaterale cu țările est-europene în vederea promovării unei politici externe „active și realiste” în interesul securității și dezarmării. După părerea premierului danez „extinderea constantă a dialogului Est-Vest este singura cale care poate duce la desînzădirea încordării”. El a relevat că Danemarca este gata să participe direct la tratative bilaterale cu alte guverne pentru a

Atac pe frontul cuprului

În urmă cu doi ani principalele companii nord-americane din industria cuprului au aniversat un jubileu: 50 de ani de la apariția sa în lume. Căminul său este în Peru, Bilantul lui „Anaconda Copper Co.”, „American Smelting and Refining Co.”, „Homestake Mining Co.”, „Cerro de Pasco Co.” are intr-adevăr demn de învidiat. Profituri care se ridicau la multe sute de milioane de dolari, tantieme tot mai mari plătite acționarilor din S.U.A., un control tot mai riguros exercitat asupra pieței mondiale. Dar pe măsură ce guvernele ce s-au succedat la Lima îndrăzneau să emită pretenții cu privire la sporirea redevențelor cunvenite pentru exploatarea bogățiilor subterane, s-a petrecut un fenomen curios. Companiile nord-americane care obținuseră concesii miniere sau cumpăraseră pur și simplu uriașe suprafețe de terenuri în zonele cunoscute pentru bogățiile subterane, au refuzat să deschidă noi mine, tergiversînd sau împiedicînd cu bună știință exploatarea lor. Era un mijloc de a exercita presiuni și a menține, în același timp, prețurile ridicate pe piața mondială.

Noul guvern instalat la Lima în urma loviturii de stat de anul trecut a hotărît elaborarea unei noi politici și în domeniul minerului. La baza acesteia a stat un amplu studiu efectuat de geologii peruviani din care rezultă că țara deține suficiente zăcăminte de cupru, zinc, plumb și alte minerale pentru a trece de pe locul șapte pe locul cinci în lume, dacă ele ar fi exploatare. Există însă un singur obstacol: opoziția societăților nord-americane.

Luna trecută, guvernul de la Lima a hotărît să treacă la atac. A fost elaborată o nouă lege a minelor care acordă companiilor un termen pînă la 31 decembrie a.c. pentru a prezenta planurile lor în vederea deschiderii de noi mine pe terenurile concesionate. Pînă în aprilie, anul viitor, producția trebuie să înceapă, în caz contrar, societățile respective pierd drepturile de concesionare. Purtătorii de cuvînt oficiali au precizat că prin termenii acesteia, noua lege a minelor „urmărește evitarea practicii negocierilor îndelungate și sterile cu firmele străine, stabilind obligații precise pe termen lung”.

Cea mai alarmantă de măsurile anunțate s-a arătat a fi conducerea societății „Anaconda”. „Nu credem că vreuna din companiile avizate va fi în stare să înceapă producția cît de repede. Ne vor trebui cel puțin încă doi ani pînă vom putea crea condițiile necesare” — s-a lămurat un reprezentant al companiei. La aceasta autoritățile peruviene au răspuns că „Anaconda” deține concesionul respectiv din anul 1917 și într-o perioadă de peste 50 de ani nu a întreprins nimic pentru a deschide mine noi, în special în zona situată în apropierea localității Arequipa, în sudul Perului. „Tot ceea ce s-a înfîmplat în acest timp — a precizat un purtător de cuvînt guvernamental — este că a mai crescut iarba pe muntele unde ar fi trebuit de mult să existe mine”.

Se pune întrebarea de ce guvernul peruvian a fost nevoit să recurgă la asemenea măsuri, în loc să exploateze singur bogățiile miniere din subsolul național? Răspunsul dat de oficialii este că o asemenea operație necesită investiții de aproximativ un miliard de dolari în viitorii cîțiva ani, ceea ce depășește cu mult posibilitățile financiare ale acestei țări aflate în curs de dezvoltare. Investițiile — se subliniază la Lima — trebuie să fie făcute de companiile cărora le-au fost concesionate terenurile fără ca să le fi exploatat, iar dezvoltarea industriei miniere va aduce Republicii Peru importante beneficii pe calea redevențelor și impozitelor. „Acesta este tot ce putem face în actuala conjunctură” — a jurnat să precizeze un purtător de cuvînt oficial.

Spre deosebire de „Anaconda”, alte societăți s-au dovedit a fi mai „înțelegătoare”, unele dintre ele prezentînd deja un veritabil planuri de deschidere a unor noi mine. Graba lor este justificată intrucît, la orizont, se profilează de pe acum amenințarea pătrunderii pe piața cuprului din Peru a unor societăți vest-europene și japoneze, în plus, ceea ce s-a înfîmplat cu surata lor „International Petroleum Company”, ale cărei bunuri au fost confiscate deoarece nu și-a achitat datorile față de statul peruvian serveste drept avertisment.

La Lima se consideră că începerea producției la numai șase mine din cele proiectate a fi deschise în anii viitori „va face ca Peru să ocupe unul din locurile principale pe piața mondială a cuprului, zincului, plumbului și, probabil, a altor câteva metale”.

P. NICOARA

ORIENTUL APROPIAT

AMMAN. — Un purtător de cuvînt militar iordanian, citat de agenția FRANCE PRESSE, a anunțat că marți dimineață avioane israeliene au mitraliat și atacat cu rachete regiunea Midrage din Valea Iordanului. În urma raidului, care a durat zece minute, au fost rănite cinci persoane.

TEL AVIV. — Avioane israeliene au bombardat marți dimineața poziții iordaniene situate în Valea Iordanului, a anunțat un purtător de cuvînt militar de la Tel Aviv, menționînd de agenția FRANCE PRESSE. El a afirmat că acest atac a urmat bombardamentului cu rachete și mortiere, lansat din Valea Iordanului împotriva pozițiilor deținute de forțele israeliene în Valea Beisan.

TEL AVIV. — Avioane israeliene au atacat marți instalații militare egiptene situate pe malul de vest al Canalului de Suez, a declarat un purtător militar de cuvînt israelian, citat de agenția REUTERS. Toate aparatele care au participat la această misiune s-au întors la bazele lor, a precizat el.

CAIRO. — Un purtător de cuvînt al armatei R.A.U., a declarat că artileria antiaeriană egipteană a doborât unul din cele patru avioane israeliene care au încercat marți să atace pozițiile egiptene de la El Sadat, relatează agenția M.E.N.

Despre Okinawa, insula-bunker, pe care se află implantate peste 100 de baze și instalații militare strategice de tip racheto-nuclear deservite de un efectiv apreciat la 50.000 soldați americani, un cunoscut cotidian francez remarcă: „acest centru logistic este cel mai masiv ansamblu militar din cîte are Statele Unite peste hotare”. Importanța bazei americane de pe Okinawa a fost subliniată în repetate rînduri de strategii Pentagonului. Pe malul Potomacului, la Departamentul de stat, desîși de cîteva timp se recunoaște dreptul Japoniei asupra Okinawei, cînd se încearcă totuși stabilirea unui calendar concret privind retrocedarea insulei, se amînește că „studii problemei” nu a fost încheiat.

Așa s-a întîmplat și la ultimele convîrșiri de la reuniunea anuală a Comitetului americano-japonez desfășurată în capitala niponă. Cam în același mod au decurs discuțiile în cadrul primelor două vizite pe care le-a întreprins la Washington șeful diplomației japoneze, Kiichi Aichi.

În fața presiunii crescînde a populației din Japonia privind realipirea Okinawei la patria-mamă, a cererilor tot mai insistente privind schimbarea statutului bazei americane de pe insula, guvernul Eisaku Sato, a fost determinat să realizeze, bazele americane din Okinawa ar urma să aibă același statut ca bazele actuale de pe teritoriul japonez și în consecință ele nu vor putea fi folosite în operațiuni militare fără consimțîmîntul expres al guvernului de la Tokio. b) S.U.A. solicită posibilitatea de a-și menține depozitele nucleare și după reîntoarcerea insulei la teritoriul nipon. Și această cerere este inacceptabilă Japoniei.

Tragedia de la Nagasaki și Hiroșima, e

stîrnit o avalanșă de critici, nu numai în rîndul opoziției din Japonia, dar chiar și în rîndul guvernului. Într-o declarație publicată în presa japoneză, se afirmă că „doriința” Washingtonului de a lua în considerare „o retrocedare într-un timp nu prea îndepărtat”. Dar majoritatea japonezilor au devenit neîncrezători în promisiunile Washingtonului. Se vede doar că toți președinții S.U.A., începînd cu Truman,

ECUAȚIA „INSULEI — BUNKER”

cu promisiunea de a rînd retrocedarea Okinawei, care a devenit de-a lungul ultimilor 24 de ani „coloana vertebrală” a sistemului de baze militare americane din această parte a lumii. O „coloană vertebrală” ca o costă visteria americană peste trei miliarde dolari. Pe măsură ce revendicările japoneze au luat amploare, Statele Unite s-au declarat oficial dispuse să retrocedeze Okinawa, condiționînd transparența în practică a acestui drept de anumite concesii, ce au

realipire, bazele americane din Okinawa ar urma să aibă același statut ca bazele actuale de pe teritoriul japonez și în consecință ele nu vor putea fi folosite în operațiuni militare fără consimțîmîntul expres al guvernului de la Tokio.

Delegația Uniunii Generale a Sindicatelor din România, condusă de tovarășul Constantin Herăscu, secretar al Consiliului Central, aflată în Belgia în perioada 1-7 octombrie a.c. la invitația Federației Generale a Muncii din această țară, a vizitat întreprinderi, șantiere de construcții, obiective sociale-culturale din orașele Bruxelles, Jolimon, Malines, Namur, a purtat discuții cu activiștii ai organizațiilor sindicale regionale și din întreprinderi, ingineri, tehnicieni și conducători ai unităților vizitate. În timpul sederii în Belgia, delegația U.G.S.R. a avut o întîlnire prietenească cu membrii Secretariatului Federației Generale a Muncii.

Marți, delegația sindicatelor din România, a părăsit Belgia, îndreptîndu-se spre Luxemburg, unde urmează să facă o vizită la invitația Federației Muncitorilor din această țară.

„NUCLEX 1969”

ÎN ORAȘUL BASEL, de pe malurile Rinului, s-a deschis în prezența consilierului federal, Roger Bonvin, și a peste 1.500 delegați din 22 de țări, între care și România. Tîrgul internațional al energiei nucleare „Nuclex 1969” va prileji totodată numeroase reuniuni de informare și coloziv cu privire la folosirea energiei nucleare în scopuri pasnice.

Expoziția „Nuclex 1969” prezintă vizitatorilor ultimele progrese în acest domeniu.

UN COMUNICAT remis presei marți în Berlinul Occidental anunță că la cererea primarului acestui oraș Klaus Schuetz comandanții trupelor S.U.A., Franței și Marii Britanii, au hotărît să interzică înmarea, la 25 octombrie a.c., a congresului local al Partidului Național Democrat, de tendință neofascistă.

MICHAEL KAJZER, locuitor al ministrului comerțului exterior al R.P. Polone, a avut la 6 octombrie o convorbire cu grupul de reprezentanți ai unor mari firme industriale ameri-

Premierul danez despre relațiile Est-Vest

stimula promovarea încrederii reciproce ca o precondiție necesară angajării tratativelor privind securitatea europeană și dezarmarea generală.

POSTUL DE TELEZIUNE „Nippon Hoso Kyokai” (N.H.K.) a dedicat în întregime țării noastre emisiunea săptămînală „Fereastră spre lume”. După o prezentare a României de azi, au fost transmise filmele documentare „Histria” și „Eforie”.

Duminică, alegeri generale în Turcia

Referindu-se la apropiatele alegeri generale din Turcia, într-un interviu acordat agenției Reuter, premierul Suleyman Demirel, care este și liderul Partidului Dreptății, de guvernămînt, a declarat că distribuția mandatelor în viitorul parlament este esențială pentru desfășurarea vieții politice din țară. El a exprimat părerea că, dacă partidele mai mici și independenții vor reuși să cucerască mai multe mandate parlamentare, va fi greu să se constituie un guvern stabil. Premierul turc a spus că, dacă va reveni la putere după alegerile de duminică, partidul său va pune accentul principal pe problemele economice. El a arătat că în planurile guvernului este prevăzut ca echilibrarea situației financiare externe a Turciei să înceapă în 1974.

pe scurt

CONFLICTUL NIGERIANO-BIAFREZ

PREȘEDINTELE pe anul în curs al Adunării Generale a O.N.U. don Angie E. Brooks (Liberia), s-a oferit să medieze în conflictul nigeriano-biafrez, pentru a se pune capăt acestui război fratricid.

Intr-o declarație acordată presei franceze ministrul de externe biafrez, Christopher Majoekwu, a relevat că „anumite contacte pe care noi le-am avut la Lagos ne-au permis să tragem concluzia că autoritățile federale nigeriene ar fi gata să recunoască Biafra ca stat separat dar care să fie legată de Nigeria pe baza unor acorduri speciale”. Christopher Majoekwu a precizat, totodată, că guvernul biafrez „este gata să ducă tratative cu oficialitățile guvernului federal, fără a pune condiții prealabile”.

PREȘEDINTELE Columbiei

Carlos Lleras Restrepo, a convocat luni o reuniune comună a cabinetului, șefilor armatei și poliției, pentru a examina situația creată în urma răpirii fiului consulului onorific al Elveției la Cali, departamentul Valle de Cauca. Potrivit datelor furnizate de cercurile guvernamentale, nu este exclusă instaurarea stării de excepție în acest departament.

MINISTRUL DE EXTERNE AL MAROCULUI NUMIT PRIM-MINISTRU

REGELE MAROCULUI, Hassan al II-lea, l-a numit luni pe ministrul de externe, Ahmed Laraki în funcția de prim-ministru, în locul lui Mohamed Benhima, care a preluat postul de ministru de stat însărcinat cu problemele agriculturii și reformei agrare.

CEL MAI RIDICAT CURS AL MĂRȚII VEST-GERMANE

CURSUL „flotant” al mărcii vest-germane a atins luni, în raport cu dolarul, 6,2 la sută la principalele burse de devaluare occidentale, ceea ce este apreciat de cercurile financiare drept limită minimă a reevaluării. Acesta este cel mai ridicat curs al mărcii vest-germane de la hotărîrea guvernului de la Bonn de a nu mai interveni pe piața paritatei mărcii fiind stabilită în funcție de cerere și ofertă.

DUPĂ CUM se anunță din Seul, epidemia de holeră care s-a extins într-o serie de regiuni din Coreea de sud continuă să facă ravagii, numărul vicțimilor depășînd în prezent 1.200 de persoane. Se menționează că peste 100 de cazuri au fost mortale.